

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 186/22

V Lucemburku dne 17. listopadu 2022

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-54/21 | ANTEA POLSKA a další

Ochrana důvěrných informací v oblasti zadávání veřejných zakázek musí být poměřena s požadavky na transparentnost a účinnou soudní ochranu

Unijní právo brání vnitrostátním právním předpisům, které ukládají zveřejnění všech informací sdělených uchazeči, pouze s výjimkou obchodního tajemství, neboť takové právní předpisy mohou veřejnému zadavateli bránit v nezveřejnění některých informací, které sice nepředstavují obchodní tajemství, avšak musí zůstat nepřístupné

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (Polská státní vodohospodářská společnost, dále jen „veřejný zadavatel“) zahájila otevřené zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky na zpracování projektů environmentálního řízení určitých povodí v Polsku.

Po ukončení uvedeného řízení jeden z uchazečů, kterému zakázka nebyla zadána, podal k předkládajícímu soudu Krajowa Izba Odwoławcza (odvolací senát s celostátní působností, Polsko) žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí o zadání zakázky jinému uchazeči, k novému posouzení nabídek a ke zpřístupnění některých informací. Předkládající soud se táže Soudního dvora na meze důvěrnosti informací, které uchazeči poskytují společně se svými nabídkami v rámci řízení o zadání veřejných zakázek.

Soudní dvůr ve svém rozsudku upřesnil rozsah a použitelnost zákazu spočívajícího v tom, že veřejní zadavatelé nesmí zpřístupnit informace, které jim zájemci a uchazeči sdělili v rámci řízení o zadávání takových zakázek.

Závěry Soudního dvora

Na prvním místě se Soudní dvůr zabýval vymezením rozsahu povinnosti důvěrného zacházení. V tomto ohledu rozhodl, že směrnice 2014/24 o zadávání veřejných zakázek¹ nebrání tomu, aby členský stát zavedl režim, který vymezuje rozsah povinnosti důvěrného zacházení na základě pojmu „obchodní tajemství“ odpovídajícího v podstatě pojmu „obchodní tajemství“ uvedenému ve směrnici 2016/943². Tato směrnice naproti tomu takovému režimu brání, pokud nezahrnuje soubor pravidel, který veřejným zadavatelům umožňuje odmítnout výjimečně poskytnutí informací, jež, ačkoli nespádají pod pojem „obchodní tajemství“, musí zůstat nepřístupné.

Soudní dvůr k tomuto závěru dospěl na základě konstatování, že **ochrana důvěrnosti podle směrnice 2014/24 má širší rozsah, než ochrana vztahující se jen na obchodní tajemství**. Soudní dvůr však připomněl, že na základě této směrnice se zákaz zpřístupnění informací označených za důvěrné použije tehdy, pokud není ve vnitrostátním právu, jež se vztahuje na veřejného zadavatele, stanoveno jinak. Každý členský stát proto může vyvážit ochranu

¹ Článek 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

² Článek 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. 2016, L 157, s. 1).

důvěrných informací podle této směrnice a pravidla vnitrostátního práva sledující jiné oprávněné zájmy, jako je přístup k informacím, aby zajistil co největší transparentnost postupů při zadávání veřejných zakázek. Nesmí však zavádět režimy, jež nezaručují nenarušenou hospodářskou soutěž, které narušují poměření mezi zákazem zpřístupnit důvěrné informace a obecnou zásadou řádné správy, z níž vyplývá povinnost uvést odůvodnění, pro zajištění dodržení práva neúspěšných uchazečů na účinný přezkum, nebo které mění režim v oblasti zveřejňování v souvislosti se zadanými zakázkami, jakož i pravidla týkající se informování zájemců a uchazečů³.

Vnitrostátní právní předpisy, které ukládají zveřejnění všech informací, jež byly veřejnému zadavateli sděleny všemi uchazeči, pouze s výjimkou informací spadajících pod pojem „obchodní tajemství“, přitom mohou tomuto zadavateli na základě jednoho ze zájmů a cílů uznaných směrnicí 2014/24, které souvisejí s vymahatelností práva, veřejným zájmem, oprávněnými obchodními zájmy hospodářského subjektu a poctivou hospodářskou soutěží⁴, bránit v rozhodnutí nezveřejnit určité informace, jež nespadají pod tento pojem.

Na druhém místě Soudní dvůr upřesnil, že veřejný zadavatel musí za účelem určení, zda odepře uchazeči, jehož přijatelná nabídka byla odmítnuta, přístup k informacím, které předložili ostatní uchazeči ohledně svých relevantních zkušeností a příslušných referencí, ohledně totožnosti a odborné kvalifikace osob navržených pro provedení zakázky nebo subdodavatelů a ohledně koncepce projektů, jejichž realizace je plánována v rámci veřejné zakázky, a způsobu jejího provedení, posoudit, zda tyto informace mají komerční hodnotu, která není omezena na předmětnou zakázku, když jejich zpřístupnění může poškodit oprávněné obchodní zájmy nebo poctivou hospodářskou soutěž⁵. Veřejný zadavatel může kromě toho odepřít přístup k těmto informacím, pokud by jejich zpřístupnění bránilo vymahatelnosti práva nebo bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem. **Pokud je však úplný přístup k informacím odepřen, musí veřejný zadavatel poskytnout přístup k podstatnému obsahu těchto informací, aby bylo zajištěno dodržení práva na účinnou právní ochranu.**

Zejména, pokud jde nejprve o relevantní zkušenosti uchazečů a reference dokládající tyto zkušenosti a jejich způsobilosti, měl Soudní dvůr za to, že takové informace nemohou být v plném rozsahu kvalifikovány jako důvěrné. Zkušenosti uchazeče nejsou totiž obecně tajné, takže konkurenti nemohou být v zásadě připraveni o informace, které se jich týkají. Uchazeči musí mít, v zájmu transparentnosti a pro zajištění dodržení požadavků řádné správy a účinné soudní ochrany, přístup přinejmenším k podstatnému obsahu informací předaných každým z nich veřejnému zadavateli ohledně jejich zkušeností a referencí, které je dokládají. Tímto přístupem však nejsou dotčeny zvláštní okolnosti týkající se určitých trhů s citlivými výrobky nebo službami, jež mohou výjimečně odůvodnit odmítnutí poskytnutí informací za účelem zajištění dodržování zákazu nebo požadavku stanoveného zákonem nebo ochrany veřejného zájmu.

Pokud jde dále o informace o fyzických nebo právnických osobách, včetně subdodavatelů, o kterých uchazeč uvádí, že jich při plnění zakázky využije, Soudní dvůr rozlišoval mezi údaji umožňujícími tyto osoby identifikovat a údaji o odborné kvalifikaci nebo způsobilosti těchto osob.

Pokud jde o jmenovité údaje, Soudní dvůr nevyloučil, že za předpokladu, že je pravděpodobné, že uchazeč a jeho odborníci či subdodavatelé vytvořili synergii s komerční hodnotou, musí být přístup k těmto údajům odepřen. Veřejný zadavatel tak musí určit, zda v důsledku zpřístupnění těchto identifikačních údajů hrozí, že uchazeč bude vystaven porušení ochrany důvěrných informací⁶. Za tím účelem musí veřejný zadavatel zohlednit všechny relevantní okolnosti, včetně předmětu dotčené zakázky, jakož i zájem uvedeného uchazeče a uvedených odborníků či subdodavatelů účastnit se s těmiž důvěrně sjednanými závazky dalších zadávacích řízení. Zpřístupnění informací předaných veřejnému zadavateli však nelze v zásadě odmítnout, jestliže tyto informace, třebaže jsou relevantní pro dotčené zadávací řízení, nemají žádnou komerční hodnotu v širším rámci činnosti těchto hospodářských subjektů.

³ Články 50 a 55 směrnice 2014/24.

⁴ Článek 50 odst. 4 a čl. 55 odst. 3 směrnice 2014/24.

⁵ Článek 18 odst. 1, čl. 21 odst. 1 a článek 55 směrnice 2014/24.

⁶ Článek 21 odst. 1 směrnice 2014/24.

Pokud jde o nikoli jmenovité údaje, měl Soudní dvůr za to, že s ohledem na jejich význam pro zadání zakázky vyžaduje zásada transparentnosti a právo na účinnou právní ochranu, aby všichni uchazeči měli přístup k podstatnému obsahu takových údajů, jako odborná kvalifikace nebo způsobilost osob zapojených do plnění zakázky, rozsah a struktura takto vytvořených lidských zdrojů, nebo část plnění zakázky, kterou uchazeč zamýšlí svěřit subdodavatelům.

Pokud jde konečně o koncepci projektů, jejichž realizace je plánována v rámci zakázky, a popis způsobu provedení zakázky, Soudní dvůr uvedl, že je na veřejném zadavateli, aby posoudil, zda představují nebo obsahují prvky, které mohou být předmětem ochrany podle práva duševního vlastnictví, zejména podle autorského práva, a vztahuje se tak na ně důvod pro odmítnutí zpřístupnění, jenž se týká vymahatelnosti práva⁷. Soudní dvůr však připomněl, že i v případě, že jsou tato koncepte a tento popis považovány za díla chráněná autorským právem, je tato ochrana vyhrazena pouze prvkům, které jsou vyjádřením autora vlastního duševního výtvaru, jenž odráží jeho osobnost.

Kromě toho a nezávisle na tomto přezkumu může zveřejnění této koncepce a tohoto popisu, které mají komerční hodnotu, narušit hospodářskou soutěž, zejména snížením schopnosti dotyčného hospodářského subjektu odlišit se při budoucích řízeních o zadání veřejných zakázek prostřednictvím téže koncepce a téhož popisu. Ačkoli je tedy možné, že úplný přístup k informacím týkajícím se koncepce projektů a popisu způsobu provedení musí být odepřen, podstatný obsah této části nabídek musí být přístupný⁸.

Na třetím místě Soudní dvůr rozhodl, že v případě, kdy je při rozhodování o návrhu na přezkum rozhodnutí o zadání veřejné zakázky⁹ konstatováno, že veřejný zadavatel je povinen zpřístupnit navrhovateli informace, které byly neprávem považovány za důvěrné, a že z důvodu nezpřístupnění těchto informací bylo porušeno právo na účinnou právní ochranu, nemusí toto konstatování nutně vést k přijetí nového rozhodnutí o zadání zakázky, pokud vnitrostátní procesní právo umožňuje soudu projednávajícímu věc přijmout v průběhu řízení **opatření, kterými je obnoven dodržení práva na účinnou právní ochranu, nebo mu umožňuje konstatovat, že navrhovatel může podat nový návrh na přezkum již přijatého rozhodnutí o zadání**. Lhůta pro podání takového návrhu může začít běžet až od okamžiku, kdy má tento navrhovatel přístup ke všem informacím, které byly neprávem kvalifikovány jako důvěrné.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

⁷ Článek 55 odst. 3 směrnice 2014/24.

⁸ Podle čl. 21 odst. 1 nebo čl. 55 odst. 3 směrnice 2014/24.

⁹ Článek 1 odst. 1 a 3 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. 1989, L 395, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 246).